

Σχέδια επί σχεδίων

29/Νοε/2018 00:03

Τα σχέδια που παρουσίασαν η Τράπεζα της Ελλάδος και η διοίκηση της Eurobank για την επίλυση του (εξαιρετικά σύνθετου) προβλήματος των μη εξυπηρετούμενων δανείων και απαιτήσεων έχουν ορθή στόχευση και, υπό προϋποθέσεις, θα μπορούσαν να βελτιώσουν ή ακόμη και να λύσουν, το πρόβλημα.

Όμως, στην περιγραφή των προτάσεων που δόθηκε στη δημοσιότητα, υπάρχουν πολλά και σημαντικά κενά. Ειδικά στην περίπτωση του σχεδίου της Κεντρικής Τράπεζας, επί της ουσίας απλά παρουσιάστηκε η κεντρική ιδέα του εγχειρήματος, χωρίς κάποιες απαραίτητες εξειδικευμένες τεχνικές λεπτομέρειες ή, έστω, μία περισσότερο συγκεκριμένη εικόνα. Επομένως χρειάζονται αρκετές διευκρινίσεις και πολλή δουλειά τόσο για τον σχηματισμό μιας πλήρους, ενημερωτικής και αποτελεσματικής πρότασης από τον τραπεζικό επόπτη, όσο και για τη διαμόρφωση τεκμηριωμένης άποψης για αυτήν την πρόταση, από την αγορά.

Γεγονόσπάντως είναι πως, και οι δύο προτάσεις, στοχεύουν σε σημαντικότερη μείωση (αν όχι την πλήρη επίλυση) των δύο κύριων προβλημάτων που αντιμετωπίζει είτε η Eurobank, είτε συνολικά το τραπεζικό σύστημα. Προβλήματα τα οποία εμποδίζουν την προσπάθειά να επανέλθει η χρηματοδοτική κανονικότητα στην Ελληνική οικονομία.

Ποιαίνα αυτά τα προβλήματα;

A. Το εξαιρετικά υψηλό ποσοστό μη εξυπηρετούμενων απαιτήσεων (Non-Performing Exposures – NPEs), το οποίο φθάνει στο 48% και ουσιαστικά εμποδίζει τις τράπεζες να λειτουργήσουν παραγωγικά, καθώς δεν διαθέτουν ούτε τις απαιτούμενες χρηματοροές, ούτε νέα κεφάλαια για να προχωρήσουν σε αξιόλογη πιστωτική επέκταση.

B. Η υψηλότερη ποσοστιαία συμμετοχή των "Πιστώσεων Αναβαλλόμενου Φόρου" (Deferred Tax Credits – DTCs) στα εποπτικά (αλλά και τα ουσιαστικά) κεφάλαια τραπεζών. Η οποία είναι τόσο υψηλή σήμερα (μεγαλύτερη του 65%) ώστε έχει σαν αποτέλεσμα, ενώ τυπικά (και νόμιμα) οι τράπεζες διαθέτουν επαρκή κεφαλαιακή επάρκεια, επί του πρακτέου να μην έχουν τη δυνατότητα

ούτε να μειώσουν τα NPEs (υποχρεωτικά οι όποιες ζημίες πρέπει να καλυφθούν από υπαρκτό χρήμα και όχι μελλοντικές απαιτήσεις), ούτε να χρηματοδοτήσουν μια ουσιαστική πιστωτική επέκταση, δηλ. την πολυπόθητη ανάπτυξη.

Μεαπλά λόγια, το εξαιρετικά υψηλό ποσοστό των DTCs εμποδίζει αφενός τον εξορθολογισμό των τραπεζικών ισολογισμών, αφετέρου δεν επιτρέπει τη χρηματοδότηση νέων επενδύσεων.

Αμφότερες οι προτάσεις στοχεύουν στην καρδιά αυτών των προβλημάτων.

Το σχέδιο της ΤτΕ για μείωση της συμμετοχής των DTCs στα κεφάλαια Tier 1, στο 30%. Κατά πάσα πιθανότητα η τελική κατάληξη, σε περίπτωση εφαρμογής του πλάνου, θα είναι το 35 ή και 40%. Αμφότερα ποσοστά πλήρως αποδεκτά, υπαρκτά σε αρκετές ακόμη ευρωπαϊκές χώρες (δεν έχουν μόνο οι Ελληνικές Τράπεζες απαιτήσεις επιστροφής μελλοντικού φόρου στην Ευρώπη). Γενικά, οποιοδήποτε ποσοστό μικρότερο του 50% των κεφαλαίων Tier 1 θεωρείται φυσιολογικό.

Ενώ ταυτόχρονα η Κεντρική Τράπεζα αναφέρεται σε μείωση των NPEs κατά €40 δισ. Αριθμός ο οποίος φαίνεται μάλλον υπερβολικά αισιόδοξος αλλά όχι ανέφικτος. Σε κάθε περίπτωση, η διαδικασία "πώλησης" των NPEs προς το SPV και η αποπληρωμή τους προς τις τράπεζες, είναι από τα σημεία εκείνα της πρότασης που χρειάζονται βαθιά ανάλυση και εξαιρετικά πολλές διευκρινίσεις, οπότε συγκεκριμένη άποψη είναι δύσκολο να εκφραστεί. Όμως η δυνατότητα σημαντικότερης μείωσης των κόκκινων δανείων, προφανώς υπάρχει, οπότε προς το παρόν θ' αρκεστούμε σε αυτό για την "βαθμολόγηση" του σχεδίου.

Η αντίστοιχη πρόταση της Eurobank, με βάση τα όσα έχουν ανακοινωθεί, αποτελεί ουσιαστική βελτίωση και πραγματικά πανέξυπνη προσαρμογή του παραπάνω πλάνου στα δεδομένα της συγκεκριμένης τράπεζας. Καθώς δεν παρουσιάστηκαν περισσότερα συγκεκριμένα στοιχεία από το επτάσέλιδο της ΤτΕ, υπάρχει η δυνατότητα σχηματισμού άποψης. Η οποία δεν μπορεί παρά να είναι θετική! Ειδικά εάν αναλογιστεί κανείς ότι, όπως όλα δείχνουν, πρόκειται για ένα βήμα από τα πολλά ενός μακροπρόθεσμου και μακρόπνοου σχεδίου εξυγίανσης (και όχι μόνο)...

Πολλοί έχουν αντιρρήσεις θεωρώντας π.χ. ότι η περίπτωση δεν είναι τίποτε άλλο από ένα λογιστικό τερτίπι, όπου γίνεται προσπάθεια να υποκατασταθούν τα μετρητά "από τσιμέντα". Οι συγκεκριμένοι σχολιαστές ας θυμούνται ότι π.χ. τα ακίνητα πωλούνται αρκετά εύκολα και για άφθονο μετρητό, όταν υπάρχει συμφωνία πωλητή και αγοραστή, ενώ είναι χρησιμότερα σε... ασφαλιστικές εταιρείες!

Τέλος, χρειάζεται να τονισθεί το γεγονός πως, η εφαρμογή του σχεδίου της διοίκησης Eurobank, δεν αποκλείει τη συμμετοχή της στο γενικότερο πλάνο της Τραπεζής της Ελλάδος. Η λογική και η αναγκαιότητα μιας τέτοιας κίνησης θα κριθεί σε πολλές, διαφορετικές λεπτομέρειες, σε βάθος χρόνου!

Ανακεφαλαιώνοντας, μπορούμε να πούμε ότι τα όσα έχουν γίνει γνωστά για τις δύο προτάσεις μέχρι σήμερα, προδιαθέτουν ιδιαίτερα θετικά για το μέλλον. Εφόσον τηρηθούν οι προϋποθέσεις λογικής και στόχευσης που έχουν τεθεί ήδη, το μέλλον του τραπεζικού συστήματος και επομένως

ολόκληρης της οικονομίας, θα μπορούσε να αλλάξει θεαματικά, προς το καλύτερο.

Το θετικότερο όλων όμως, είναι άλλο. Το γεγονός πως πλέον μελετώνται και σχεδιάζονται ρεαλιστικές στρατηγικές, οι οποίες έχουν ουσιαστικές πιθανότητες επιτυχίας, προδιαθέτει για μία γενικότερη και ευρύτερη βελτίωση. Μια βελτίωση που θα φέρει τα πράγματα περισσότερο κοντά στην γη, αλλά πολύ πιο μακριά από τα σύννεφα...

Πέτρος Λάζος

petros.lazos@capital.gr

Τίποτα από τα ανωτέρω, δεν αποτελεί προτροπή ή σύσταση για αγορά, πώληση ή οποιαδήποτε πράξη ή συμμετοχή σε πράξεις επί μετοχών, ομολόγων και λοιπών χρηματοοικονομικών προϊόντων και υπηρεσιών.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)